Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: **- Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur en het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst.**
- Eerste principiële goedkeuring

Samenvatting

De doelstelling van het decreet tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur en het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst is drieledig.

Het Havendecreet wordt in lijn gebracht met Verordening (EU) 2017/352 van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2017 tot vaststelling van een kader voor het verrichten van havendiensten en gemeenschappelijke regels inzake de financiële transparantie van havens;

Verder worden een aantal verouderde decretale bepalingen geschrapt, vereenvoudigd of aangepast aan de huidige praktijk en het huidige havenbeleid;

Tenslotte wordt de relatie tussen de bepalingen van het Havendecreet en de Algemene Groepsvrijstellingsverordening verduidelijkt.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Dit dossier heeft betrekking op het beleidsveld 'Waterinfrastructuur en beleid' en kadert binnen operationele doelstelling 3.4 van de beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 2019 - 2024 waar het volgende is opgenomen:

'*Het Havendecreet zal geëvalueerd worden om beter in te spelen op de toekomstige uitdagingen en om na te gaan welke bestuurlijke vereenvoudigingen doorgevoerd kunnen worden. Hierbij zullen*

ook de nodige aanpassingen gedaan worden in het kader van Europese regelgeving, zoals de Europese Havenverordening en de Europese Groepsvrijstellingsverordening (GBER).'

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Volgende adviezen zijn reeds ingewonnen:

- Taal- en Wetgevingstechnisch advies nr. 2021/179 d.d. 6 mei 2021

- Advies Inspectie van Financiën d.d. 16 mei 2021

De Inspectie van Financiën verleent een gunstig advies aan het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst en het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur mits de bijkomende uitgaven worden opgevangen binnen de bestaande referte kredieten. De IF formuleerde hierbij nog volgende bemerking:

In het nieuwe artikel 21 (Havendecreet) is niet meer voorzien dat een financieel meerjarenplan en activiteitenverslag wordt meegedeeld aan de Vlaamse Regering. Enkel een ondernemingsplan wordt nog meegedeeld. Volgende motivering wordt hiervoor gegeven:

"Gelet op het feit dat alle havenbedrijven ondertussen een vennootschapsvorm hebben aangenomen en zich in die hoedanigheid dienen te houden aan de algemeen voor vennootschappen van toepassing zijnde regels inzake boekhouding, rapportering, audits, enzovoort, wordt in artikel 21 van het Havendecreet enkel nog aangegeven welke specifieke informatie ter beschikking moet worden gesteld aan de Vlaamse Regering."

De IF merkt op dat als men de algemeen voor vennootschappen van toepassing zijnde regels inzake boekhouding, rapportering, audits,... moet volgen het nog steeds aan het Vlaams Parlement toekomt om te bepalen welke gegevens dienen te worden meegedeeld. Is er trouwens in het kader van de algemeen geldende boekhoudwetgeving een verplichting om een financieel meerjarenplan op te stellen (behoudens bij de oprichting)?

In het huidige artikel 21 is o.a. voorzien dat de analytische boekhouding een onderscheid dient te maken tussen de verschillende dienstverleningen. Volgens de IF is in de algemeen geldende boekhoudwetgeving niet voorzien dat men een analytische boekhouding moet voeren (men kan een analytische boekhouding voeren). De havengelden dienen in een redelijke verhouding te worden vastgesteld tot de tegenprestaties (zie § 5 van het nieuwe artikel 15) en de havenbedrijven kunnen ook voor alle andere door hen uitgevoerde activiteiten inkomsten ontvangen. Gelet hierop adviseert de IF dat men de verplichting blijft behouden om een analytische boekhouding te voeren.

Eén van de uitgangspunten voor deze herziening is vereenvoudiging door te regelen wat noodzakelijk is en niet door andere regelgeving is afgedekt.

Voor wat betreft het financieel meerjarenplan is er, behoudens bij de oprichting van een vennootschap, inderdaad geen verplichting om jaarlijks een financieel meerjarenplan op te stellen. Het behoud van dergelijke verplichting in het Havendecreet zou dan ook een bijkomende belasting betekenen voor de havenbedrijven en haaks staan op de beoogde vereenvoudiging.

Verder zijn er In artikel 11 van de Verordening (EU) 2017/352 voortaan ook bepalingen voorzien inzake transparantie van financiële betrekkingen tussen overheden havenbeheerders. Dit artikel bepaalt dat de financiële betrekkingen tussen overheden en een havenbeheerder of een andere entiteit die namens hem havendiensten verricht en die publieke middelen ontvangt, op

transparante wijze in het boekhoudingssysteem moeten worden weergegeven om een duidelijk beeld te verschaffen over:

a) de rechtstreekse toekenning van publieke middelen door overheden aan de betrokken havenbeheerders;
b) de toekenning van publieke middelen door overheden via overheidsbedrijven of openbare financiële instellingen,alsmede
c) de besteding van die publieke middelen aan de doelen waarvoor ze zijn toegewezen.

Wanneer de havenbeheerder die publieke middelen ontvangt zelf haven- of baggerdiensten aanbiedt, of wanneer een andere entiteit die diensten namens hem aanbiedt, houdt hij van die publiek gefinancierde haven- of baggerdienst een afzonderlijke boekhouding bij, op zodanige wijze dat:

a) alle kosten en opbrengsten correct worden toegerekend op grond van consequent toegepaste en objectief te rechtvaardigen
b) beginselen inzake kostprijsadministratie, en
c) de beginselen inzake kostprijsadministratie volgens welke de gescheiden boekhoudingen worden gevoerd, duidelijk vastliggen.

De in de artikel 11 van de EU-havenverordening bedoelde publieke middelen omvatten aandelenkapitaal en kapitaalmiddelen van dezelfde aard als aandelenkapitaal, niet of slechts onder bepaalde omstandigheden terug te betalen subsidies, leningen, met inbegrip van overdisposities en voorschotten op kapitaalinbreng, door overheden aan de havenbeheerder verstrekte garanties, en elke andere vorm van financiële overheidssteun.

De EU-havenverordening is rechtstreeks van toepassing en geeft nu dus duidelijk aan welke elementen moeten kunnen worden gestaafd door de havenbedrijven op basis van het boekhoudingssysteem. Havenbedrijven moeten zelf de inschatting maken of het voeren van een analytische boekhouding aangewezen is omhieraan tegemoet te komen.

2. INHOUD

De doelstelling van het decreet is drieledig:

- Het Havendecreet in lijn brengen met Verordening (EU) 2017/352 van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2017 tot vaststelling van een kader voor het verrichten van havendiensten en gemeenschappelijke regels inzake de financiële transparantie van havens;
- Verouderde decretale bepalingen schrappen, vereenvoudigen of aanpassen aan de huidige praktijk en het huidige havenbeleid;
- De relatie tussen het Havendecreet en de Algemene Groepsvrijstellingsverordening verduidelijken.

A. VERORDENING (EU) 2017/352

De Verordening (EU) 2017/352 van het Europees Parlement en de Raad van 15 februari 2017 voorziet een kader voor het verrichten van havendiensten en gemeenschappelijke regels inzake de financiële transparantie van havens.

De verordening trad in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie en is van toepassing met ingang van 24 maart 2019.
De verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Een aantal bestaande bepalingen in het Havendecreet met betrekking tot havendiensten en financiële transparantie moeten ingevolge het in werking treden van de Verordening (EU) 2017/352 worden aangepast of opgeheven. Verder vragen volgende bepalingen uit de Verordening (EU) 2017/352, ondanks het feit dat de Verordening rechtstreeks toepasselijk is, ook nog bijkomende initiatieven op het niveau van de lidstaten om volledige uitwerking te kunnen hebben:

- Artikel 13

Heffingen op het gebruik van haveninfrastructuur
1. De lidstaten zorgen ervoor dat er een heffing op het gebruik van haveninfrastructuur wordt opgelegd. Deze heffing verhindert niet dat aanbieders van havendiensten die gebruikmaken van de haveninfrastructuur heffingen op havendiensten opleggen.
...
6. De havenbeheerder stelt in het geval van een formele klacht en op verzoek de bevoegde instantie van de betrokken lidstaat de in leden 4 en 5 bedoelde informatie en alle relevante informatie over de elementen die als basis dienen voor het bepalen van de structuur en het niveau van de heffingen op het gebruik van haveninfrastructuur ter beschikking. Die instantie stelt de informatie op verzoek ter beschikking aan de Commissie.

- Artikel 15

1. De havenbeheerder raadpleegt overeenkomstig het toepasselijke nationale recht de havengebruikers over zijn heffingenbeleid, ook in de in artikel 8 bedoelde gevallen. Deze raadpleging gebeurt ook bij elke aanzienlijke wijziging van de heffingen op het gebruik van haveninfrastructuur en heffingen op havendiensten in de gevallen waar interne exploitanten havendiensten verrichten waarvoor openbaredienstverplichtingen gelden.
2. De havenbeheerder raadpleegt overeenkomstig het toepasselijke nationale recht de havengebruikers en andere relevante belanghebbenden over essentiële, onder zijn bevoegdheid vallende aangelegenheden in verband met:
a) de coördinatie van havendiensten binnen het havengebied;
b) maatregelen om de verbindingen met het achterland te verbeteren, waaronder maatregelen om het vervoer per spoor en over de binnenwateren te ontwikkelen en de efficiëntie ervan te verbeteren;
c) de efficiëntie van administratieve procedures in de haven en maatregelen om deze te vereenvoudigen;
d) milieuaspecten;
e) ruimtelijke ordening, alsmede
f) maatregelen ter waarborging van de veiligheid in het havengebied, waaronder, in voorkomend geval, de gezondheid en veiligheid van havenwerkers.

- Artikel 16

Behandeling van klachten
1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat er een doeltreffende procedure voorhanden is voor het behandelen van klachten die voortvloeien uit de toepassing van deze verordening voor zeehavens van die lidstaat die onder deze verordening vallen.

2. Klachten worden behandeld op een wijze die belangenconflicten voorkomt en functioneel onafhankelijk is van havenbeheerders en aanbieders van havendiensten. De lidstaten zorgen ervoor dat er een daadwerkelijke functionele scheiding bestaat tussen de behandeling van klachten enerzijds en de eigendom en het beheer van havens, het verrichten van havendiensten en het gebruik van havens anderzijds. De behandeling van klachten geschiedt op onpartijdige en transparante wijze en met inachtneming van de vrijheid van ondernemen.
3. Klachten worden ingediend in de lidstaat van de haven waar het geschil verondersteld wordt te zijn ontstaan. De lidstaten zorgen ervoor dat havengebruikers en andere relevante belanghebbenden in kennis worden gesteld van de plaats waar en de wijze waarop een klacht kan worden ingediend, en welke instanties verantwoordelijk zijn voor de behandeling van klachten.
4. De voor de behandeling van klachten verantwoordelijke instanties werken, in voorkomend geval, samen met het oog op wederzijdse bijstand bij geschillen met partijen die in verschillende lidstaten gevestigd zijn.
5. De voor de behandeling van klachten verantwoordelijke instanties zijn, in overeenstemming met het nationale recht, bevoegd om havenbeheerders, aanbieders van havendiensten en havengebruikers te verplichten hun informatie in verband met een klacht te verschaffen.
6. De voor de behandeling van klachten verantwoordelijke instanties zijn in overeenstemming met het nationale recht bevoegd om, in voorkomend geval, bindende beslissingen te nemen die vatbaar zijn voor rechterlijke toetsing.
7. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 24 maart 2019 in kennis van de procedure voor de behandeling van klachten alsmede van de in lid 3 bedoelde instanties, en vervolgens van elke wijziging van de aldus verstrekte informatie. De Commissie maakt deze informatie bekend en werkt deze regelmatig bij op haar website.
8. In voorkomend geval wisselen de lidstaten algemene informatie uit over de toepassing van dit artikel. De Commissie steunt deze samenwerking.

- **Artikel 17**

Betrokken instanties
De lidstaten zorgen ervoor dat havengebruikers en andere relevante belanghebbenden in kennis worden gesteld van de bevoegde nationale instanties bedoeld in artikel 11, lid 5, artikel 12, lid 3, en artikel 13, lid 6. De lidstaten stellen ook de Commissie uiterlijk op 24 maart 2019 in kennis van deze instanties, en vervolgens van elke wijziging van de aldus verstrekte informatie. De Commissie maakt deze informatie bekend en werkt deze regelmatig bij op haar website.

- **Artikel 18**

Beroepsprocedures
1. Elke partij met een rechtmatig belang heeft het recht beroep aan te tekenen tegen de besluiten of afzonderlijke maatregelen die krachtens deze verordening door de havenbeheerder, de bevoegde instantie of elke andere bevoegde nationale instantie worden genomen. Beroepsinstanties zijn onafhankelijk van de betrokken partijen en kunnen gerechten zijn.
2. Wanneer de in lid 1 genoemde beroepsinstantie geen rechtscollege is, moeten haar beslissingen altijd schriftelijk worden gemotiveerd. De beslissingen van de beroepsinstantie zijn vatbaar voor rechterlijke toetsing door een nationaal gerecht.

- **Artikel 19**

Sancties
De lidstaten stellen voorschriften vast ten aanzien van de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van deze verordening en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden uitgevoerd. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op 24 maart 2019 van die maatregelen in kennis en delen haar onverwijld alle latere wijzigingen daarvan mede.

//

De Verordening (EU) 2017/352 is geacht van toepassing te zijn in onze rechtsorde vanaf 24 maart 2019. Aangezien bovenvermelde verplichtingen nog niet zijn ingevuld, is dit voor de Vlaamse zeehavens nog steeds niet het geval. Om de volledige toepassing van de Verordening (EU) 2017/352 mogelijk te maken voorziet het voorontwerp van decreet het volgende:

- Wijziging en toevoeging van een aantal definities met betrekking tot havendiensten in het Havendecreet;
- Aanduiding van de havenbedrijven in het Havendecreet als havenbeheerders in de zin van de EU-havenverordening;
- Aanpassing van de huidige bepaling in het Havendecreet met betrekking tot raadpleging van havengebruikers en belanghebbenden;
- Toevoeging van een bepaling in het havendecreet met betrekking tot heffingen op haveninfrastructuur;
- Schrapping van het huidige artikel in het Havendecreet met betrekking tot de openbaredienstverplichtingen;
- Toevoeging van een artikel in het Havendecreet met betrekking tot de behandeling van klachten die voortvloeien uit de toepassing van de EU-Havenverordening; Concreet wordt voorzien in de oprichting van een "Instantie voor de behandeling van havengeschillen", afgekort "IBH".
- Toevoeging van een artikel in het Havendecreet met mogelijke sancties bij overtreding van de Verordening (EU) 2017/352.
- Aanpassing van het decreet van 2 mei 2019 houdende de havenkapiteindienst ter bevestiging van de bevoegdheid van de havenbedrijven om beperkingen van de toegang tot de markt voor havendiensten in te voeren met havenpolitionele oogmerken.

Voor de artikelsgewijze bespreking wordt verwezen naar de memorie van toelichting.

B. PRAKTIJK EN HUIDIG HAVENBELEID

Aansluitend bij die noodzakelijke wijzigingen en toevoegingen ingevolge de Verordening (EU) 2017/352 worden ook nog andere aanpassingen aan het Havendecreet doorgevoerd. Het gaat om de volgende vereenvoudigingen en aanpassingen om het decreet opnieuw in overeenstemming te brengen met de praktijk:

- schrapping van alle bepalingen die verband houden met de rechtsfiguur 'autonoom gemeentelijk havenbedrijf' aangezien die niet meer wordt gebruikt in Vlaanderen sinds de omvorming van het havenbedrijf Oostende tot nv van publiek recht;
- aanpassing van de bepaling met betrekking tot de afbakening van havengebieden als gevolg van de wijziging van artikel 3 van de wet van 19 juni 1978 betreffende het beheer van het Linkerscheldeoevergebied ter hoogte van Antwerpen en houdende maatregelen voor het beheer en de exploitatie van de haven van Antwerpen bij decreet van 30 maart 2018.
- schrapping van de verwijzing naar de Faillissementswet uit 1997 die is vervangen door boek XX van het Wetboek van economisch recht;
- aanpassing van de bepalingen van het Havendecreet aan de introductie van het eenlagig of tweelagig bestuursmodel in het nieuwe Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen;
- schrapping van de voorwaarde om bij rechtstreekse deelname in een filiaal aan het havenbedrijf minstens één mandaat van bestuurder toe te kennen;
- aanpassing van de bepaling met betrekking tot rapporterings- en boekhoudkundige verplichtingen van de havenbedrijven;
- opheffing van de verplichting voor havenbedrijven om de beslissing tot aanvaarding van toelagen of giften van publieke overheden en publiekrechtelijke instellingen aan de goedkeuring van de Vlaamse Regering te onderwerpen;
- verruiming van het artikel met betrekking tot de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering en de havenbedrijven om gezamenlijk (beleids)initiatieven te ontwikkelen;

- Aanpassing van de artikelen in het Havendecreet die verband houden met de financiering:
  - Verwijzingen naar reeds opgeheven artikelen 31 en 32 worden geschrapt.
  - Waar het gaat over het toekennen van subsidies wordt deze term ook effectief gebruikt.
  - Paragrafen 2, 3 en 4 van artikel 30 worden opgeheven.
  - Artikel 33 is nu ook expliciet van toepassing voor subsidies verleend op basis van artikel 29 bis en ter van het Havendecreet.
- aanpassing van artikel 40 houdende de opdracht voor de Vlaamse regering om alle op het ogenblik van de goedkeuring van het Havendecreet geldende algemene overeenkomsten, al dan niet bij wet of decreet bekrachtigd, omtrent het beheer van de domeingoederen van het Vlaamse Gewest en de exploitatie van de havengebieden in overeenstemming brengen met dit decreet.

Hierbij aansluitend wordt artikel 226 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur gewijzigd en artikel 248 opgeheven als gevolg van het verdwijnen van de rechtsfiguur 'autonoom gemeentelijk havenbedrijf'.

Voor de artikelsgewijze bespreking wordt verwezen naar de memorie van toelichting.

C. ALGEMENE GROEPSVRIJSTELLINGSVERORDENING

In het kader van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (Verordening (EU) nr. 651/2014), hierna AGVV, worden verschillende steuncategorieën vrijgesteld van aanmeldingsplicht bij de Europese Commissie. De AGVV is in de zomer van 2017 herzien. Er zijn bij die herziening ook specifieke bepalingen voor steun aan zeehavens toegevoegd.

De rechtsgronden en toepasselijke percentages voor financiering en subsidiëring ten behoeve van de basisinfrastructuur, haveninterne basisinfrastructuur en uitrustingsinfrastructuur in de havengebieden in het Vlaams Gewest zijn opgenomen in het Havendecreet en de besluiten van de Vlaamse Regering die hier uitvoering aan geven.

Het Havendecreet kan verder worden gebruikt als basis voor financiering en subsidiëring van deze infrastructuur in de havengebieden. Het is evenwel aangewezen om de relatie met de bepalingen in de AGVV te verduidelijken en zodoende de leesbaarheid en transparantie van het financieringskader in het Havendecreet te verhogen.

In de AGVV wordt een haven omschreven als 'een uit land en water bestaand gebied met infrastructuur en uitrusting die dient voor de ontvangst van vaartuigen, het laden en lossen daarvan, de opslag van goederen, het in ontvangst nemen en leveren van die goederen, en het in- en ontschepen van passagiers, bemanning en andere personen, en alle andere voor vervoersbedrijven in de haven noodzakelijke infrastructuur.' Een vergelijkbare definitie is ook opgenomen in Verordening (EU) 2017/352 .
In het Havendecreet is het begrip zeehaven ook terug te vinden, maar het werd nooit gedefinieerd. Het Havendecreet definieert enkel het 'havengebied' als 'elke zeehaven en aanhorigheden in het Vlaamse Gewest die er een ruimtelijk, economisch of functioneel geheel vormt'. Wat een zeehaven dan precies omvat is dus nooit nader omschreven. Uit de definitie van 'havengebied' kan wel worden afgeleid dat dit ruimer is dan 'de zeehaven'. Deze interpretatie lijkt ook aan te sluiten bij de definities uit de Europese verordeningen waaruit kan worden afgeleid dat het begrip zeehaven betrekking heeft op die delen van het havengebied waar zich effectief infrastructuur voor laden en lossen en in-of ontschepen bevindt, meer bepaald de infrastructuur die in het Havendecreet als uitrustingsinfrastructuur is omschreven.
Om deze relatie te verduidelijken wordt in het Havendecreet een definitie van het begrip zeehaven toegevoegd die aansluit bij de Europese definitie. Havengebieden, en de daarmee samenhangende afbakeningsregeling, blijven behouden als het geheel van de zeehaven en aanhorigheden dat een

ruimtelijk, economisch of functioneel geheel vormt en waarbinnen zich zeehavengebonden industriële, distributie-, opslag- en overslag- en logistieke activiteiten kunnen ontwikkelen.

Verder is er ook de vaststelling dat de AGVV gebruik maakt van het begrip ‘haveninfrastructuur’ als een op zich staande categorie waar drempels en steunpercentages aan gekoppeld zijn, terwijl ‘haveninfrastructuur’ in het Havendecreet een containerbegrip is voor verschillende types van openbare haveninfrastructuur in het havengebied. In het Havendecreet worden dus verder geen bepalingen of financieringsregels aan dit ‘containerbegrip’ gekoppeld waardoor men zich de vraag kan stellen of het nuttig is om dit te behouden en niet voor onnodige verwarring zorgt in relatie met Europese regelgeving.
Bijgevolg wordt het begrip ‘haveninfrastructuur’ geschrapt in het Havendecreet. Deze schrapping doet op geen enkele wijze afbreuk aan de geldende financieringsregels voor basisinfrastructuur, haveninterne basisinfrastructuur, uitrustingsinfrastructuur en suprastructuur die allen behouden blijven in het Havendecreet.

Voor de artikelsgewijze bespreking wordt verwezen naar de memorie van toelichting.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

De modaliteiten voor de oprichting van de IBH moeten nog verder uitgewerkt worden in een besluit van de Vlaamse Regering. Aan de goedkeuring van dit besluit van de Vlaamse Regering zal een budgettaire impact verbonden zijn die afhankelijk zal zijn van de gekozen modaliteiten voor de vergoeding van de voorzitter en bijzitters en het aantal klachten dat moet worden behandeld.

De vergoeding zal voldoende moeten zijn om de juiste experten aan te kunnen trekken in de pool van bijzitters die een kwalitatieve beoordeling van een klacht moet mogelijk maken. Voor de vergoeding zullen meerdere opties moeten worden bekeken. Het zou kunnen gaan om een vaste vergoeding, een vergoeding per geleverde prestatie of een combinatie van voorgaande.

Gelet op het feit dat het hier gaat over de behandeling van inbreuken ten aanzien van een Europese verordening die nog niet zo lang van toepassing is en gelet op het feit dat de bevoegde instanties in andere lidstaten ook pas vrij recent zijn aangeduid of opgericht, is het momenteel heel moeilijk om een inschatting te maken van een het aantal te behandelen klachten. Dit zal uit de praktijk moeten blijken.

B. ESR-TOETS

/

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er is geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Er is geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Over het voorontwerp van decreet wordt advies ingewonnen bij:

- de Mobiliteitsraad (MORA)
- de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens
- de Raad van State

Na verwerking van voormelde adviezen wordt een ontwerp van decreet voor definitieve goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering en voor behandeling aan het Vlaams Parlement overgemaakt.

Na goedkeuring door het Vlaamse Parlement volgt bekrachtiging en publicatie in het Belgisch Staatsblad.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens, het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur en het decreet van 3 mei 2019 houdende de havenkapiteinsdienst en de bijhorende memorie van toelichting;

2° de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken

- te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de MORA en de Vlaamse Toezichtscommissie voor de verwerking persoonsgegevens;

- te machtigen te beoordelen of voornoemde adviezen aanleiding kunnen geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst,

- te gelasten over voornoemd voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemde adviezen geen aanleiding geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.

De Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken,

Lydia PEETERS